

Sygnatura akt VI Ka 180/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **20 maja 2019** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Trzeja-Wagner

Protokolant Monika Dąbek

przy udziale Marty Muszyńskiej - Potaczek Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.w G.

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2019 r.

sprawy **K. S.** ur. (...) w B.

syna H. i I.

oskarżonego z art.178a§4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 11 stycznia 2019 r. sygnatura akt III K 920/18

na mocy art. 437 kpk i art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt: VI Ka 180/19

UZASADNIENIE

Aktem oskarżenia zarzucono K. S. popełnienie czynu z art. 178 a § 4 k.k. polegającego na tym, że w dniu 15.05.2018 r. ok. godziny 11.15 w G. na skrzyżowaniu ulic: B.i J. znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. mając 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził pojazd mechaniczny w postaci motoroweru marki K. o nr rej. (...) będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 7.10.2011 r. sygn. akt IX K 1139/11 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 11 stycznia 2019 r. (sygn. akt III K 920/18) uznał K. S. za winnego tego, że dnia 15.05.2018 r. ok. godziny 11.15 w G. na skrzyżowaniu ulic: B.i J. znajdując się w stanie po użyciu alkoholu 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził pojazd mechaniczny w postaci motoroweru marki K. o nr rej. (...) tj. czynu stanowiącego wykroczenie z art. 87 § 1 k.w. i za to na mocy art. 87 § 1 k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 1000 złotych, na podstawie art. 87 § 3 k.w. orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 9 miesięcy i zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmujące zryczałtowane wydatki w kwocie 100 złotych oraz opłatę w kwocie 100 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, polegający na uznaniu, iż zarzucany K. S. aktem oskarżenia czyn zakwalifikowany z art. 178 a § 4 k.k. stanowi wykroczenie określone w art. 87 § 1 k.w.

Stawiając powyższy zarzut, apelujący wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach;

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Konsekwencją wniesienia apelacji i podnoszonego w niej zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, jest uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Odpowiedzialność na podstawie art. 178 a § 4 k.k. jest ponoszona wówczas, gdy sprawca znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Definicja stanu nietrzeźwości zawarta w art. 115 § 16 k.k. wyraźnie wskazuje, że chodzi o przypadek, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. A contrario wartość równa 0,25 mg i nie prowadząca do jej przekroczenia nie stanowi stanu nietrzeźwości w rozumieniu art. 178 a § 4 k.k.

W niniejszej sprawie ustalono, że po zatrzymaniu K. S., w pierwszym badaniu przeprowadzonym o godzinie 11:21, zawartość alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu wynosiła 0,26 mg/l, w drugim badaniu, przeprowadzonym o godzinie 11:37 - 0,28 mg/l, w trzecim badaniu, przeprowadzonym o godzinie 11:50 – 0,21 mg/l. Margines błędu w odczytach tego urządzenia pomiarowego wynosił 0,01 mg/l.

Faktyczne stężenie alkoholu w organizmie K. S., w czasie pierwszego badania, jeśli uwzględnić możliwy błąd wynosiło 0,25 mg/l. Kolejne zaś badanie wykonane kilkanaście minut po pierwszym, wykazało u K. S. wyższe stężenie alkoholu, przekraczające ustawowy próg odpowiedzialności za wykroczenie, zaś trzecie badanie było niższe od pierwszego. Rodzi to wątpliwość co do tego, czy obwiniony rzeczywiście prowadził samochód w stanie po użyciu alkoholu w rozumieniu art. 87 § 1 k.w.

Znaczenie różnicy tych wartości należało oceniać z uwzględnieniem faktu, iż dla odpowiedzialności karnej na podstawie art. 178 a § 4 k.k. niezbędne jest ustalenie, że w chwili prowadzenia pojazdu poziom stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu przekraczał 0,25 mg/l albo prowadził do stężenia przekraczającego tę wartość. Wątpliwości w tej kwestii wynikają in concreto z okoliczności, iż różnica wartości pierwszego i drugiego pomiaru dokonanego w odstępie kilkunastu minut wynosi 0,02 mg/l, zaś różnica drugiego i trzeciego pomiaru również dokonanego w odstępie kilkunastu minut wynosi 0,07 mg/l. Należało zatem rozważyć, czy w realiach niniejszej sprawy zawartość alkoholu prowadziła do stężenia przekraczającego 0,25 mg/l. Różnice pomiarów, uwzględniając czas badań, są znaczne i wymagają racjonalnego wyjaśnienia przyczyn rozbieżności wartości pomiarów oraz określenia czy zawartość alkoholu prowadziła do stężenia przekraczającego 0,25 mg/l. Ustalenie to nie może być wynikiem intuicyjnego myślenia, ale wymaga ono wiedzy specjalnej. W tym celu Sąd Rejonowy powinien dopuścić dowód z opinii biegłego odpowiedniej specjalności.

Zatem wnioski wysnute przez Sąd I instancji co do przepisania K. S. wykroczenia z art. 87 § 1 k.w. był przedwczesne. Sąd I instancji powinien był dopuścić dowód z opinii biegłego na okoliczności wskazane wyżej celem sprawdzenia czy zawartość alkoholu prowadziła do stężenia przekraczającego wartość 0,25 mg/l.

Nie przesądzając w obecnej chwili ostatecznego rozstrzygnięcia nin. sprawy w żadnym kierunku, stwierdzić trzeba, że dla wydania trafnego orzeczenia koniecznym jest poszerzenie materiału dowodowego we wskazanych wyżej kierunkach, a następnie dokonanie przez Sąd analizy i oceny dowodów.

Wobec powyższego orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.